

РЕШЕНИЕ

№ 503

гр. София, 27.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 14.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **11156** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145- 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба от Ю. Л. Д. от [населено място] против решение[ЕИК] от 10.09.2019 г. по пр.пр. № 6924 на районен прокурор при Районна прокуратура-[населено място], в частта, в която е обективиран отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по т. 3 – частично и т. 5 от заявление, подадено по електронен път на 13.08.2019 г.

Жалбоподателят иска отмяна на оспорения отказ по съображения, че търсената информация е обществена такава по дефиницията на чл.2, ал.1 от ЗДОИ, не касае предоставянето на лични данни по смис. на Закон за защита на личните данни (ЗЗЛД), както и липсва фактическо и правно основание за отказ от предоставянето ѝ. Позовава се на наличието на надделяващ обществен интерес. Претендира разности по делото.

Ответникът- районен прокурор при Районна прокуратура- [населено място], редовно призован, не се представлява и не дава становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е започнало по заявление за достъп до обществена информация , изпратено по електронна поща на 13.08.2019 г., с което жалбоподателят е поискал да му бъде предоставен достъп до обществена информация, обективирана

в шест въпроса. Поисканата информация се отнася до кадровата обезпеченост на РП- П. и наличието на магистрати с неприключили дисциплинарни производства и такива, които са командирани там от други прокуратури. Посочено е, че изисканата информация следва да е актуална към 01.08.2019 г. С процесното решение е предоставен достъп до информацията по т. 1, т. 2 и т. 6 от заявлението, а по т. 4 органът е заявил, че не разполага със заявените данни и на основание чл. 32, ал. 1 от ЗДОИ е препратил заявлението по компетентност на ВСС. По втората част от въпроса по т. 3 от заявлението органът, на основание, че исканата информация предполага предоставянето на конкретни имена и има характера на обработка на лични данни по смис. на ЗЗЛД, е отказал съобразно чл. 2, ал. 5 от ЗДОИ да предостави заявените данни. По отношение въпроса, обективиран в т. 4 (т. 5 от заявлението), касаещ щатната численост на служителите в РП- П. извън магистратите, в решението е посочено, че числеността на служителите е променлива величина и същата не подлежи на категоризация. На 10.09.2019 г. решението е изпратено на електронната поща на жалбоподателя, както изрично е отбелязано в заявлението, а жалбата срещу него, видно от пощенското клеймо, е подадена на 19.09.2019 г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице имащо правен интерес, в законоустановения срок, срещу подлежащ на оспорване акт по аргумент на чл. 40 от ЗДОИ, поради което е допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Оспорваното решение е издадено от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощия. При постановяване на акта не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл.146, т.3 от АПК, и които да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административно-производствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган. Доколкото предназначението на административнопроизводствените правила е да обезпечи издаването на един законосъобразен по съдържание акт, то до отмяна водят само нарушения, които, ако не бяха допуснати, би могло да се стигне до друго решение на поставения пред административния орган въпрос. Оспореното решение, обективиращо отказ, е издадено в предписаната от закона писмена форма, а съдържанието му съответства на разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ. Действително, в обжалвания акт не е коректно посочено пред кой орган и в какъв срок същият може да бъде обжалван, но от това не са били съществено засегнати правата на заявителя, тъй като същият е упражнил правото си на защита в пълен обем.

Обществена информация по смисъла на закона е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти – чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Задължените да предоставят информация по ЗДОИ субекти са посочени в чл. 3, ал. 1 и 2 от закона като в случая безспорно районният прокурор към РП- П. се явява задължен субект по смисъла на закона. Тези субекти имат задължението да предоставят информация, която да е създадена в кръга на тяхната компетентност и да е налична. Обществената информация бива два вида - официална и служебна. В разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ е посочено, че официална е

информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Служебната информация според чл. 11 от ЗДОИ е тази, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации.

В настоящия случай, исканата информация, следва да се квалифицира като обществена. Този извод се налага от изложените в заявлението съображения, че предоставянето ѝ цели създаване възможност да се състави мнение относно дейността на задължения субект във връзка с дейността на органа. Съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 1 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл.13, ал.2 от ЗДОИ. Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл.37, ал.1 от ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация - когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Видно от приложеното по делото решение, компетентният орган не е посочил конкретно основание по чл. 37 от ЗДОИ, което да обоснове постановения от негова страна отказ. От друга страна, в чл. 2, ал. 5 от ЗДОИ е въведено ограничение в приложното поле на закона, с оглед защитата на личните данни и същият не се прилага, когато търсената информация ги засяга. За да постанови отказа си по т. 3 от заявлението, органът се е позовал именно на това основание, като е счел, че предоставянето на конкретни имена на прокурори представлява обработка на лични данни и попада извън обхвата на ЗДОИ. Този извод е в противоречие с материалния закон и константната съдебна практика, в която е прието, че магистратите, в т.ч. прокурорите, осъществяват публични функции, издават публични актове, в изпълнение на законовите си правомощия, поради което информацията за дейността им не попада в категорията защитени лични данни по смисъла на ЗЗЛД и достъп до нея се осъществява по реда и при условията на ЗДОИ. (р. № 13523/06.11.2018 г. по адм. Д. № 5707/2017, V отд. на ВАС). В този смисъл основателни са възраженията на жалбоподателя и отказът на органа да предостави част от поисканата в т. 3 от заявлението информация е незаконосъобразен.

На следващо място, съдът намира, че по т. 5 от заявлението само привидно е даден достъп до изисканата информация, а в действителност органът е обективирал отказ за предоставянето ѝ. Видно от мотивите на решението в тази му част, не е даден конкретен отговор на въпроса на заявителя, а чисто формално е посочено, че числеността на служителите (извън магистратите) е променлива величина в различните периоди от време и не може да бъде конкретизирана. Предвид факта, че в заявлението за достъп до обществена информация е посочен точно определен период, който същата трябва да обхваща, а именно до 01.08.2019 г., несъстоятелни са

доводите на органа, че не разполага с конкретни данни. Още повече, че по т. 1 от заявлението, на аналогичен въпрос, касаещ числеността на магистратите в РП, е даден изчерпателен отговор.

Така мотивиран, съдът в настоящия състав намира жалбата за основателна и обжалваното решение следва да бъде върнато на компетентния орган за ново произнасяне, съобразно дадените по-горе задължителни указания по приложение на закона.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя се следват разноски. На основание чл.143, ал.1 от АПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя разноски в размер на 10 лева за заплатена държавна такса.

Водим от горното съдът,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение[ЕИК] от 10.09.2019 г. по пр.пр. № 6924 на районен прокурор при Районна прокуратура- [населено място], в частта, с която е обективиран отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по заявление с вх. № 6924 от 13.08.2019г. по т. 3 - поименно посочване на командированите в РП- П. прокурори, както и правното основание за това и т. 5 - колко е щатната численост на служителите в РП- П. (извън магистратите).

ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне по заявление с вх. № 6924 от 13.08.2019 г., съобразно дадените в мотивите указания по тълкуването и прилагането на закона, в 14-дневен срок.

ОСЪЖДА Районна прокуратура, П. да заплати на Ю. Д. сумата 10 лева, разноски за внесена държавна такса.

Решението не подлежи на касационно оспорване.

Съдия: